

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1915"

Személy

Szerző:

Cím: Bpest német szemmel.

Forrás: Világ

Bp.

(Hely)

1915 VI. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (

Közp. ny

— Budapest német szemmel. A Frankfurter Zeitung-ban szemlélődés jelent meg Budapestről; az írás még májusi keletű, de észrevételei nem függenek az időtől. Az a német ember, aki Budapesten időzvéen, odahaza jegyzeteket írt a nagy német lapba Budapestről, sok érdekeset figyelt meg, de amit föltűnőnek talált, azok nem olyan kirívó jelenségek, melyeket mi is ne látnánk és ne értenénk meg. A Frankfurter Zeitungban megjelenő jegyzetek is szakítást jelentenek a multtal, amint most általában igyekeznek bennünket jóakarattal megismerni és megérteni a német határon túl. A Budapestről írt jegyzetek így szólnak: A magyar tüzesen táncol, tüzes bort iszik, tüzesen harcol. De ez nem mesterkéltné mámorosság; életszerető, gyerekesen a világ karjaiban fekvő lelkének kifolyása ez. Ha a magyar valakit szeret, igazán szereti. Budapest hirtelen hatalmas lelkesedést fedezett föl magában a némettség iránt. Volt idő, amikor a sovinizmus az osztrák kormány ellen különösen virágokat hajtott és a német szellemmel hűvösen állt szemben. A háború alaposan megváltoztatta a helyzetet. Budapest arbiter elegantiarumjai most is még ott vannak a színen, de ha megjelenik egy „német testvér“, aki vaskeresztjével diszítve, még oly elhagyatott és lövészárkos-szagu is, minden tekintet feléje irányul. Maga Vilmos császár a legjobb cégér minden vállalkozás számára, mely tömeges látogatásra számít. Láttam mozit, kávéházat, automata-büffét, éttermet „Vilmos császárhoz“. Ez a szó mindig a modernet, a jól felszereltet, látványost jelenti. Budapest egyik legnagyobb utja is Vilmos császár nevéét viseli. A né-

metség iránti lelkesedés jegyében rendezte vendéglátóját a Népopera-ban a Wiener Burgtheater. Magam is végignézttem a „Die Journalisten“-nek, ennek a régi komédiának az előadását és ezt jegyeztem a noteszomba: „A zsenialitás hiányzik, helyét a valóság foglalja el.“ Hogy a felvonásokban egy fehér fölra reklámokat vetítenek, hogy a vasfüggöny reklámokkal van telefestve, melyek két koronáért hirdetnek jó vacsorát, kitűnő gyógyszer és perzsa-szőnyeget ajánlanak, semmit sem vesz el abból a szeretetreméltóságból, melylyel a közönség a művészek munkáját méltányolja. Itt megszokták, hogy az ideálist az üzletessel kössék össze. Nem az izlés fejletlenségét jelenti ez, hanem a törekvést, hogy amerikai üzleti elvek felhasználásával a kultúra első sorába lendüljön előre az ország. Megfelelnek itt a belső fejlődés szükségéről... Ilyen körülmények közt nem csodálatos, ami a Téli kertben előadott „Nem látta még? Nézze meg!“ revü keretében történik. A budapesti éjszaka női szépei vonulnak föl estéről-estére a néző előtt és a „Heil dir im Siegeskranz“-ot dalolják jó németséggel táborláz mellé telepedett egyenruhás hölgyek; hogy ezt dalolja egy amerikai szököcs, aki egyébként italt mér a büffében; ezt dalolják a civilek és katonák a nézőtéren, a páholyokban, ezt dalolják tání és pezsgő közben, mialatt a változhatatlan szövetségi hűség monumentalitását érzik lelkükön és hátukon végigisörgedezni...

Székesfehérvári házinyomda 1915.